

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **Bidfood Czech Republic s.r.o.**, se sídlem V Růžovém údolí 553, Kralupy nad Vltavou, zast. Mgr. Ivou Zothovou, advokátkou, se sídlem Lindleyova 2686/1, Praha 6, proti žalované: **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy**, se sídlem Slezská 100/7, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 6. 2021, č. j. SVS/2021/067806-G, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2021, č. j. 22 A 75/2021 - 48,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2021, č. j. 22 A 75/2021 - 48, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 6. 2021, č. j. SVS/2021/067806-G, z části změnila a z části potvrdila rozhodnutí Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Moravskoslezský kraj ze dne 24. 2. 2021, č. j. SVS/2020/080396-T, kterým byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jehož se dopustila tím, že jako provozovatelka potravinářského podniku uváděla na trh potravinu, v níž byla zjištěna a potvrzena na základě všech pěti odebraných vzorků bakterie *Salmonella Infantis*, za což jí byla uložena pokuta ve výši 50.000 Kč.

[2] Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 7. 10. 2021, č. j. 22 A 75/2021 - 48, podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žalobu proti tomuto rozhodnutí žalované odmítl pro opožděnost.

V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že rozhodnutí žalované bylo žalobkyni doručeno do datové schránky dne 17. 6. 2021, poslední den lhůty k podání žaloby tak podle § 72 odst. 1 a § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na úterý 17. 8. 2021, avšak ta byla předána k poštovní přepravě až následující den.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s. V ní stěžovatelka namítla nepřezkoumatelnost napadeného usnesení, neboť v něm krajský soud nijak nezduodnil, proč nevzal v úvahu doručení rozhodnutí žalované její právní zástupkyni, nýbrž se pro účely posouzení lhůty k podání žaloby řídil pouze doručením žalobou napadeného rozhodnutí přímo jí. Přitom podle § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se písemnosti s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují jen zástupci, a doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt. V dané věci bylo rozhodnutí žalované doručeno do datové schránky zástupkyně stěžovatelky dne 21. 6. 2021, takže lhůta pro podání žaloby skončila až dne 21. 8. 2021. Pokud tedy byla žaloba předána k poštovní přepravě dne 18. 8. 2021, jak uvádí i krajský soud, stalo se tak v zákonné dvouměsíční lhůtě. Stěžovatelka přitom byla zastoupena advokátkou Mgr. Ivou Zothovou po celou dobu přestupkového řízení na základě plné moci vztahující se na všechna správní řízení související s její podnikatelskou činností, která byla předložena po zahájení předchozího řízení ve věci nařízení mimořádných veterinárních opatření po laboratorním vyšetření předmětného úředního vzorku potravin. V průběhu přestupkového řízení zástupkyně učinila jménem stěžovatelky několik úkonů, které oba správní orgány přijaly a zohlednily, přičemž svá rozhodnutí zasílaly do datové schránky advokátky, byť žalovaná poněkud netypicky, avšak v souladu se svou praxí zástupkyni nezmínila v hlavičce rozhodnutí o odvolání, nýbrž na jeho samém konci v odstavci o doručování. S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatelka navrhla zrušení napadeného usnesení krajského soudu.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení kasační stížnosti

[5] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvodem, jež stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Stěžovatelka v kasační stížnosti odkázala na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s., nicméně je zřejmé, že tak mohla učinit pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, který je zakotven v písmenu e) tohoto ustanovení a zahrnuje také namítanou nepřezkoumatelnost napadeného usnesení.

[6] Z obsahu správního spisu i doručenky datové zprávy přiložené ke kasační stížnosti vyplývá, že rozhodnutí žalované o odvolání bylo v souladu s rozdělovníkem obsaženým na jeho samém konci doručováno nejen stěžovateli, nýbrž také její zástupkyni advokátce Mgr. Ivě Zothové, která jej obdržela dne 21. 6. 2021. K tomuto dni také žalovaná v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu vyznačila doložku právní moci. Z jeho znění totiž vyplývá,

pokračování

že žalobou napadené rozhodnutí, jímž bylo skončeno přestupkové řízení, a neukládalo tak stěžovateli povinnost v něm něco osobně vykonat, mělo být doručováno jen její zástupkyni a doručení stěžovatelce jako zastoupené nemělo žádné právní účinky z hlediska běhu lhůty pro podání žaloby. Přestupkové řízení přitom navazovalo na řízení ve věci nařízení mimořádných veterinárních opatření, v jehož rámci stěžovatelka předložila generální plnou moc ze dne 18. 4. 2019 udělenou Mgr. Ivě Zothové, do níž bylo výslovně zahrnuto i zastupování ve všech řízeních před správními i jinými orgány státní správy a přebírání jejich rozhodnutí. Není tedy žádných pochybností o tom, že tato advokátka zastupovala stěžovatelku po celou dobu přestupkového řízení, v němž také učinila několik podání, přičemž její zastupování nezaniklo kvůli tomu, že odvolání bylo sepsáno samotnou stěžovatelkou. Za této situace se dvouměsíční lhůta k podání žaloby stanovená v § 72 odst. 1 s. ř. s. odvíjela od doručení rozhodnutí žalované o odvolání zástupkyni stěžovatelky, k čemuž došlo dne 21. 6. 2021. Žaloba byla přitom zaslána k poštovní přepravě dne 18. 8. 2021, tedy před uplynutím zákonem stanovené lhůty. Závěr o opožděnosti žaloby tedy nemůže obstát, neboť krajský soud vůbec nevzal v úvahu právně účinné doručení žalobou napadeného rozhodnutí zástupkyni stěžovatelky, k němuž došlo později než doručení písemnosti samotné stěžovatelce, ke kterému nebylo možné při posuzování včasnosti žaloby přihlížet.

[7] Lze tedy konstatovat, že usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby pro její opožděnost je nezákonné, v důsledku čehož byl naplněn důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

IV. Závěr

[8] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty první před středníkem s. ř. s. napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž podle odstavce čtvrtého téhož ustanovení bude vázán právním názorem vysloveným v tomto zrušovacím rozsudku. V dalším řízení tedy krajský soud po konstatování včasnosti žaloby posoudí její důvodnost. Krajský soud v dalším řízení podle § 110 odst. 3 věty první s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2022

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu